

anden Side, at man ikke samtidig skulde kunne tage Hensyn til Forvarets Fordringer, saavidt det er muligt, vilde dog være i høj Grad urimeligt. Naar det ærede Medlem sagde, at Ministeren havde anført forskjellige Grunde for, at man ikke skulde gjøre dette Baneanlæg noget lettere end de andre, og mente, at militære Grunde stak bagved, tror jeg at kunne herolige det ærede Medlem i saa Henseende. Det er ikke militære Grunde, der stikke bagved; det er rent tekniske Grunde, nemlig de, at et Materiel paa 2 Baner, som skal transportere ensartede Væger og i saa stor Mængde som muligt, ikke bør være forskjelligt, thi derved foranlediges der et aldeles urimeligt Slid paa det svage Materiel. Man kan ganske vist til Nød koble en enkelt mindre svær Vogn ind i et saadant svært Tog, men at Materiellet lider ganske overordentlig derved er en Selvfølge; der vil lides derpaa i et saadant Forhold, at det slet ikke kan betale sig. Naar det ærede Medlem anførte, at manovre i Sylland fra enkelte Baner overførte Vogne og Lokomotiver paa andre Baner, tror jeg ikke, det ærede Medlem er ganske rigtig underrettet, forsaavidt han derved figter til Hovedbaner og mindre Sidebaner. Det er meget sjældent — jeg tror, det er en komplet Undtagelse — at man tager andet Materiel end det, der bruges paa Hovedbanerne til den gennemgaaende Transport; det er i ethvert Tilfælde kun for ganske korte Strækninger, der kan være Tale derom, ellers indlader man sig dog ikke derpaa, thi det er til Skade baade for det store og det lille Materiel. (Afbrydelse). Ja, hvordan se de Vogne saa ud, naar de ere brugte i nogen Tid. — Men nu med Hensyn til de militære Fordringer vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at de militære Transporter slet ikke ville kunne stille sig ivoen for, at man benytter lettere Materiel, thi de ere som bekendt nogle af de letteste Transporter, man har. Det er en forholdsvis overordentlig lille Vægt, man belaster Jernbaner med ved militære Transporter. Der er rettet den Behreidelse til den høitærede Minister — og jeg tilstaa, at før jeg hørte den høitærede Minister udtale sig, havde jeg en lignende Behreidelse til ham — at han ikke ved Forelæggelsen af dette Lovforslag tillige havde lagt Plan for, hvorledes denne Bane skulde fortsættes som Statsbane, idet jeg gif ud fra, at det var hans bestemte Mening, at den skulde fortsættes saaledes, at Vestbanen kom i Forbindelse med Nordvestbanen, og jeg formoder endog saa, der er Enkelte, som ikke mene, det er nok, men holde paa, at hele Ods-herred skal trækkes til Nordvestbanen ved en Bane derigennem. Jeg er saaledes overbevist om, at det ærede Medlem her ligeoverfor (S. Kaszmasen) er af den sidste Anskuelse. Men, efter at have hørt den ærede Minister, har jeg idetmindste opfattet ham saaledes, at det er hans Mening, at med den her foreslaaede Bane skal Statsbane-

anlægget i egentlig Forstand være affluttet for længere Tid. Jeg har forstaaet ham saaledes, at, efterat denne Bane er anlagt, er det Ministeriets Formening, at saa maa alle andre Baner her paa Sjælland betragtes som mer eller mindre lokale Baner, til hvilke der maa gives et større eller mindre Tilskud af vedkommende Egn, i Overensstemmelse med den Rytte, der formenes at ville kunne yde den. Naar det er saa, har man i og for sig ingen Ret til at rette Behreidelser mod den ærede Minister i saa Henseende, thi saa er hermed Planen lagt og Planen færdig med det Samme. At jeg ikke deler den ærede Ministers Anskuelse, vil fremgaa af mine Udtalelser i 1876—77. — Jeg ønsker til Slutningen kun at sige et Par Ord med Hensyn til Expropriations-spørgsmaalet. Ogsaa i saa Henseende var jeg af samme Mening som de ærede Herrer, der have udtalt sig derom — før den ærede Ministers Udtalelse; men jeg er bleven meget vakkende efter at have hørt denne. Sagen er nemlig den, at jeg kan give de ærede Medlemmer og navnlig det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) Ret i, at der kunde være nogen Anledning for dem til at give deres Følelser Luft med Hensyn til den Sæthed, hvormed den begunstige Provinces Sjælland kommer til sine Jernbaner, medens Syberne have maatte betale saa meget for deres Baner. (M. Pedersen: Og Fynboerne med!) Ja, Fynboerne ogsaa, fort sagt, alle undtagen det begunstige Sjælland. Jeg sympathiserer forsaavidt baade med det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds og de andre Herrer, der have udtalt sig om dette Spørgsmaal, som jeg mener, at der kunde være nogen Anledning til at lægge en vis Byrde i saa Henseende paa de fremtidige Jernaneanlæg her paa Den, men det var under Forudsætning af, at Loven af 26de Marts 1868 skulde vedblive at bestaa. Men nu høre vi jo, at det er den ærede Ministers Mening — hvis jeg har opfattet ham ret — at denne Lov skal nu, da den overveiede største Part af Jernaneanlægene ere gaaede over til Staten, ikke bruges mere, at herefter skal Halvdelen af Expropriationsubgifterne, som fordres i Loven af 1868, ikke mere fordres for Statsbaneanlæg i Sylland og paa Fyn. Dersom dette nu er den ærede Ministers Mening, og dersom det skulde vinde Tilslutning i Thinget, at Statsbaneanlæg i egentlig Forstand skulle i hvert Fald for længere Tid være forbi med den foreliggende Bane, forekommer det mig urimeligt at sætte det store Apparat i Bevægelse, at skrive en Lov, som ordner Forholdene saaledes, at det bestemmes, hvad hver enkelt Amtskommune o. s. v. paa Sjælland skulde betale; thi den Maade, det ærede Medlem fra Veile Amts 3die Valgkreds foreslog, at lade Bestemmelserne i Loven gaa ligesom over paa Sjælland, gaar jo ikke an, thi saa kom Sylland jo ogsaa til at betale for Sjælland, og det var